

מחול המסכות

חלק א'

מטרה: נבחן את המסיכות שאנו שמים ביומיום

שם מתודה:

יצירת מסכות

גוף המתודה:

כל אחד מקבל מסיכה לבנה וחומרי יצירה ויוצר את המסיכה שלו במובן המטפורי של המילה.

שם מתודה:

משחק המסכות

גוף המתודה:

- בשלב הראשון, מסתובבים בחדר עם המסיכות, כל פעם במהירות אחרת, הולכים, הולכים מהר, מדלגים, הולכים בצעדים מתונים, אומרים אחד לשני שלום, עושים מחוות גוף ללא מילים, מסתכלים אחד לשני במבט בעיניים.
- בשלב השני, מסתובבים בחדר בלי המסיכות, חוזרים על אותן הפעולות ומסתכלים אחד לשני בעיניים.

דיון:

- מתי היה לנו יותר קל? עם המסיכות או בלעדיהן?
- למה אנחנו צריכים מסיכות?
- האם מסיכות משרתות את הצורך שלנו להיות נאהבים?

חלק ב'

מטרה: נדון בצורך האנושי להיות נאהבים ונתמודד איתו

שם מתודה:

על הניכור

גוף המתודה:

קוראים את הטקסט – על הניכור מאת מרטין בובר.

על הניכור בא לתת את האלטרנטיבה למה שאריך פרום כותב.

דיון:

- האם בדינאמיקה של החיים שלנו אנחנו מצליחים להוריד מסכות? באיזה מקומות?
- האם אנחנו מוכנים להתגבר על הרצון להיות נאהבים כדי להצליח להיות בקשר שהוא יותר משמעותי?

חלק ג'

מטרה: נבין שבכדי להעמיק את הקשר עלינו להצליח להסיר מסיכות ולדרוש מהשותפים ונתנסה בשיחה אינטימית והורדת מסיכות

שם מתודה:

קוץ ופרח

גוף המתודה:

יושבים במעגל עם הגב אחד כלפי השני כאשר המסיכות על עליהם לתת אחד לשני קוץ ופרח. כלומר קוץ- להגיד להם איפה הם היו רוצים לדרוש מהם קצת יותר ופרח, מחמאה או דבר טוב. הדרישה היא לנסות להגיד את הדברים תוך שמתמודדים עם הרצון להיות נאהבים.

סיכום

שורה תחתונה:

אריך פרום טוען שבעולם המודרני אנחנו מחפשים להיות נאהבים ולכן רק מתחשבים באחרים ולא דורשים מהם. אנחנו מאמינים שבכדי להעמיק מערכות יחסים, שבכדי ליצור "קשר מרכזי", אנחנו צריכים לדרוש מאנשים, לשקף להם, ולא לייצר את הפשרה. להכיל זה השלב הראשון אבל השלב השני זה גם להתמודד איתם ועליהם. צוות טוב מצליח להכיל לא רק את השוניות אחד של השני אלא את השיחה על השוניות אחד של השני.

נספח:

[נספחים](#)

